

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатаї вільні від порта. — Оголошеня авчайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Вступлене на престол.

Італійський король Віктор Імануїл III обняв престол батьків в суботу д. 11. с. м., складаючи присягу на конституцію. Торжество зложеня присяги новим королем має в конституційних державах таке саме значінє як в Росії коронация царя. Є се важна хвиля в житю народа, а суботнішнє торжество набрало тим більшого значіня, що Віктор Імануїл, по зложеню присяги, виголосив престольну бесіду, яка своєю розумною та шляхотною основою стала для цілої Італії заповідию лїпших надій.

Салю сенату, де відбуло ся торжество, прибрано дуже богато чорним сукном зі срібними бортами. Так само всі лавки і галерії були покриті чорною киреєю з богатыми, срібними прикрасами. Королівський престол уставлено в місци, де звичайно стоїть пуль президента. Салю заповнило велике число сенаторів і послів. На галериях заняли місця заграничні відпоруčníки, достойники, дипломатичне тіло і начальники властей. З причини недостатку місця, крім офіціальних осіб, майже нікого більше не запрошено. Битком наповнена салья очікувала прибутя короля з родиною.

Коли королівські повозки рушили з квіриналу, загреміли гарматні салви. В першій повозці їхала королева Єлена і Марія Пія в товаристві княгинь сабавдского дому. Коли приїхали до будинку сенату, привитали їх тут в павільоні, побудованім на сю ціль перед брамою будівлі, особні депутатії сенату і палати послів. Звідси удали ся королеві і княгині в товаристві князів та заграничних гостей, проваджені тими депутациями, до королівської льожи. Присутні в салі повитали королівську родину довготривалими оплесками.

За кілька хвилин пізнійше, гримкі оклики зібраного на улицах народа оповістили, що зближає ся королівска повозка. Король Віктор Імануїл прибув в товаристві кн. Аости, гр. Турину, кн. Генуї і найвисших військових достойників. В павільоні прийняли єго депутатії сенату і палати послів, які ввели єго на салю. Появу короля прийняла палата одушевленим окликом на єго честь.

Король Віктор Імануїл III заняв місце на королівскім престолі. По єго правици станули кн. Аоста, гр. Турину і кн. Генуї. Президент міністрів Сарако, що стояв по лівій стороні престолу, відобрав королівські розкази та запросив сенаторів і послів, що би заняли місця.

Відтак президент Сарако оповістив, що король зібрав сенат і палату послів в сій цілі, що би зложити приписану присягу на конституцію. Тут підніс ся король Віктор Імануїл з престолу, а рівночасно піднесли ся всі присутні, також і члени королівської родини.

Король голосно і виразно висказав текст присяги, яка звучить дословно: «Перед Богом і перед народом присягаю, що буду стисло перестерігати конституцію, а мою королівську власть виконувати вірно після законів так, що би кождий горожанин після слухности найшов повну справедливість — що буду завсїгди ділати в користь розвою мого народа».

Коли король скінчив сю коротку, але важну формулку присяги, в палаті рознесли ся гримкі оклики на єго честь. Король тимчасом підписав три пергаминові письма з чорними берегами. Були то три однакові відписи формулки присяги; одна з них має переховувати ся в державнім архіві, а дві другі в архівах сенату і палати послів.

Відтак канцлер печати, міністер Джантруко, відчитав присягу сенаторів, а они всі присягли греміяльно в сей спосіб, що кождий голосно сказав: «Присягаю!» З чер-

ги президент міністрів Сарако відчитав присягу членів палати послів, а они присягнули в сей сам спосіб, що сенатори.

Опісля король відчитав престольну бесіду. З початку зазначив, що з прояв жалю та співчутя цілого італійского народу, король виводить авспіция для свого правління, бо сї признаки учутя доказують, яке сильне корінє має ліберальна монархія в краю. Король глядить на найвисші ідеали і на сій стежці віддає ся праці для свого краю з цілим засобом своїх сил та з піднесеною головою, бо чує себе спосібним до сповнення свого завданя. В сім ділі додасть єму повного підпертя єго достойна супруга, що сама походить з сильного народа.

Відтак король зложив подяку всім державам, які висланєм таких достойних відпоруčníків заявили своє співчутє і симпатії.

Дальше означив король становиско Італії супроти заграниці, заявляючи, що Італія остане за єго панованя чинником згоди, як була і перше, та буде стреміти до високої цілі цілого людства, до удержаня мира.

Окрім мира на вні, потребуємо ще і супокою дома, згоди всіх людей доброї волі, що би розвинути наші економічні сили. Люд мусить виховувати ся в любови вітчизни та в чесности. Монархія і парламент мусять спільно боронити законів і точного їх приміненя.

Вступаю на престол — сказав дальше король — нічим не захитаний та з некаламученою нічим сьвідомостию моїх королівских прав і обовязків. Італія може завсїгди мати таке саме довірє до свого короля, яке він має до судьби своєї вітчизни!

Свою промову закінчив Віктор Імануїл словами: «Треба розвинути всі сили, які містять ся в державі і в народі, що би

6

МОРОЗЕНКО.

Панаса Мирного.

(Далі).

Пішла Катря у село до дядька та дядини, та не довго була у родичів. Не їй, молодій та дізнавшій роскоши, було мирити ся з тим моголяним хліборобским житєм, до якого прикрутила доля її родичів. Ще поки стояла весна-красна, з теплом привітним, з цвітєм роскошним, з запашими лугами та степами, вона по них швендяла, пригадуючи свої дитячі забавки. А як настали жнива, з довгими, палісчими днями, невеличкими, короткими ночами, з важкою похонливою роботою, — то її стало не вміч: у день немилосердно сонце пече, стерня у руки і ноги коле, нагальна праця з ніг валяє, а нічка прийде, хвоста того заячого коротша, не виспати ся, ні одпочити, як треба!.. На силу Катря одбула жнива, та її подала ся з села у город, де стілько галасу та гомону, дива та чуда усякого. Село, риючись у своїй чорноземлі, серед підметів та горбів, гаразд не зрозуміє городского житя. Байдуже кротови, що поверх єго узенької норі привітно сияє ясне сонечко, а в прозорому повітрі літають і радісно щебечуть

усякі пташки! Дарма й сонцеви, що у глухих нетрах землі ривєть ся якесь слїпородє звіря: хай собі ривєть ся та підпуше землю, на котрій тепло, поєднавшись з сьвітом, зародить таку буйну рослинну! Сількісь і пташкам — відкіля береть ся їх живність: куди оком не скинь, де не приткнєсь — всюди їй богато: а коли хто зженє з одного стебля, то недалеко і друге... тілько зняти ся та перелетіти!.. Всякому своя доля: один, рук не покладаючи, працює, а другий — єго працю без клопоту поїдає!

Катрі спершу подобалось городське житє: хатня робота не важна, зайвого часу чимало, і дива усякого богато... А до того ще: уродлива та при здоровлю Катря кидаєть ся кожному в вічі. Витріщають ся підслїпі очі, узрівши перед собою полеву квітку; загра-затїнаєть ся порожнє сердце, як заманячить перед ним бржава дївоча постать! Не диво, що Катря не мала одбою од влєсливих річей та здивованих очей. І москаль серед муштри до неї бровами моргає і шевчик або кравчик посила її наздвогінці такі солодкословні привіти, що у неї аж дух спєрає у грудях і блїднолиці паничі, стрінувшись з нею — оживають, проясняють ся і геть-геть проводять її своїми очима. А Катря землі під собою не чує!.. Ой стережи ся, полева пташко, з низу блискучих котячих очей, а з гори

бистрих, напущих, хижих шуликів! То вони біля тебе ворожать: одні — крадькома, попід тинню, а другі — з висока, ширяючи у безкраїм просторі синього неба... Кождому хочеть ся жити: кождому треба житись.

Не вберегла ся пташка шуліки, як не вберегла ся Катря своєї недолі!.. У сусідньому дворі такий хороший панич і такими солодкими медяниками годує!.. Наїла ся Катря тих солодких медяників, аж тепер їй нудно, як про те згадає!.. Медяників швидко не стало: панич оженив ся на нанночі, де вона служила за горнишну, а їй ткнув у меню дві червоних бумажки... аж у неї в очю від них почервонїло!.. Спасиби їй за те! Все таки не з порожними руками прийдець ся в село вертатись.

Незабаром Катря вернула ся до вдови дядини, що під той час поховавши чоловіка, одним одна на старости літ зостала ся... Спасибі дядині — не прогнала Катрі і узявши в неї гроші до схову, обіцяла навіть після смерти оддати їй свою хату з огородом. Хоть та хата й валила ся, а огорода того жменя, а вжеж таки свій захист, своє пристановище!.. І птиця собі гніздочко звиває!

(Далі буде.)

удержати без зменшення великі здобутки сполуки і вольности вітчизни. Король не втратить ніколи незатемненого нічим довіря до ліберальних уряджень, ему не забракне ніколи ініціатив та енергії до могутньої оборони сих інституцій і держави.

Вихований в любови релігії і вітчизни, кличу Бога на свідка сеї обітницї, що тепер і завсїгда посв'ячу ся праці над величю і щастем моєї вітчизни. (Гучні, довгі оплески).

Коли король, в своїй промові, згадав був про співучасть королевої-вдови і королевої-жінки, піднесли ся були в палаті грімкі оклики на честь обох королевих: Маргарити і Єлени. На сїм покінчило ся торжество. Король і королівська родина відїхали до Квіриналу в тїм самім порядку, як приїхали.

Проект компромісу.

Для урухомлення парламенту бодай в неутральних справах, як бюджет та інвестиції з включенєм язикових справ, проєктє посол до ради державної Теофіл Мерунович компроміс поважнійших сторонництв так лївиці як і правиці на ось яких провідних основах:

I) Посольські клуби, які приступають до компромісу, зобов'язують ся підпирати парламентарне полагоджене слїдуючих справ (тут належить вичислити їх). Іменно они признають наведеним тут справам першенство перед иньшими і учиняють все, що в обсягу постанов регуляміну палати є в силі, щоби не допустити, аби яка небудь група послів перешкодила правильному полагодженю сих справ в конституційний спосіб в парламенті.

II) Годячи ся на сю виїмку першенства для обнятих теперішню умовою спеціальних справ, кожний з клубів, які приступають до сеї умови, застерігає собі зрештою виразно цілковиту незалежність та свободу діланя в народних і політичних ділах взагалі, а особливо також неограничене право ініціативи для поодиноких послів до самостійних внесень, як також цілковиту свободу вношеня інтерпеляцій та петицій до палати.

III) Виконуючим органом злучених отсім компромісом парламентарних сторонництв є «конференція провідників» їх клубів. Неприсутних провідників клубів можуть в нарадах заступати їх клубові заступники, а навіть вільно бувати на конференціях з дораджуючим голосом членам парламентарної комісії кожного звязаного компромісом клубу. При голосованю обчисляє ся число голосів клубами, с. є. голос репрезентанта кожного сто. олицтва числять ся за тількио голосів, кілька членів числять заступлений ним посольський клуб. В сій цілі чисельна сила кожного клубу має стати справдженою протоколярно. Проводять конференціям презеси союзних клубів по черзі після алфаветичного порядку своїх прозвищ.

IV) На сих конференціях можуть брати ся під розвагу лише формальні квестиї, дотично дневного порядку засідань палати та єї комісій; предметова сторона є виключеною з дискусії.

V) Час істнованя компромісу назначає ся аж до полагодженя в палаті послів, в третім читаню, наведених в I-ім уступі справ. До сего речинця не вільно вповісти компромісу жадному сторонництву, яке раз приступило до него.

Вкінци назначає п. Мерунович, що ініціативи для довершеня такого компромісу не можуть підняти ся Поляки, але хтось з неутральних послів, якими є пр. члени президії палати.

3 американської Руси.

Іспит в Олифанті.

Olyphant. Pa. July 26th, 1900.

Дня 8. липня с. р. відбув ся іспит дітний, а в тиждень пізнійше т. є. для 15. липня відбув ся іспит старших, котрих учив місцевий св'ященик. Всіх школярів, як школа зачалась, було 20, но заким іспит відбув ся, лишило ся їх всего 11. Се, здавало би ся кому, малий поступ і не виплатило ся з так малим числом учеників школу тримати; но в дійсности є оно інакше.

Нарід, котрому в старім краю так тяжко приходило учитись, бо з одної сторони голод, з другої знов польське правительство заставили ему дорогу до просв'їти(?) — не може інакше постувати в науці. Він темний, не просв'їщений, не знає, що се таке наука, та яка користь з неї. Він має більшу охоту до салону як до школи. Наука видає ся ему чимсь дуже страшним. Тому і не дивно, що так мало охотників до школи найшлося, а і з тих не всі видержали. На тепер однак і то добре.

Іспит розпочав ся молитвою «Царю небесний» і тривав цілих 3 години. Предметами іспиту були: читанє, оповіданє, писанє, рахунки і деклямації. Зваживши, що наука шкільна тривала всего лиш 7 місяців і то вечерами по дві години, 4 рази на тиждень, всі школярі вивязались з всіх тих предметів дуже добре. Найбільшу однак увагу звернув на себе П. Мачуга, що хотяй уже старший чоловік, бо числячий около 50 літ, ходив до школи від самого початку і на іспиті читав і оповідав так, що всі присутні дивували ся. Красний се примір, гідний наслідуваня. Особливо повинні наслідувати его молодики, яких тут є много, а котрі своїй дорогий час марнують при забавах та в готелях. Колись буде за пізно учитись, таї не кожний на старість потрапить учитись, як то робить П. Мачуга, бож по правді старому чоловікови таки трудно учитись. А наука — се велике богатство, се скарб, який не дасть ся обчислити. Чоловік без науки рівнаєсь худобі та не знає поради собі в житю. Противно, чоловік з наукою, куда лиш обернєсь — всюду ему інакше йде — всюду дасть собі раду. Тому кожний молодий і старий обов'язаний учитись і з науки користати.

По іспиті роздано школярам «нагороди пильности, а по молитві «Отче наш» всі з веселими лицами розійшлись домів.

(Амер. „Свобода“).

Китайські хитроці.

Коли боксерський рух зміг ся так сильно, що в Пекіні кинено ся на усьвячену міжнародним правом, нетикальну особу посла чужої держави і розшматовано німецького амбасадора бр. Кетелера, то китайське правительство не лише що не поправило сего злочину, але ще і других послів оголосило закладниками мира і нетикальности китайської держави.

Доперва по здобутю міста Таку і Тієнтіну аволив китайський цїсар висказати свій жалє з причини насильної смерти німецького посла звалюючи вину на китайську чернь, а в часті на самого бр. Кетелера, що необачно вибрав ся сам, без жадної асистенції на зрєвольтовані улиці. Але заразом китайське правительство загрозило устами Лігунчанга, що день вимаршу союзних війск на Пекін буде окликом повстаня Китайців на жите і смерть, тим самим була-б також запечатана доля перебуваючих в Пекіні чужих послів і підданих.

Але на китайські оправданя відповів цивілізований св'їт категоричною заявою, що нарушенє міжнародного права мусить стати примірно покараним; а на китайські погрози зробили китайське правительство відв'їчальним за жите і здоровлє чужосторонних послів і підданих в Пекіні і всі держави вислали однодушно свої ескадри та відділи війск для відсїчи обляжених і назначили час вирушеня на Пекін в першій половині серпня.

Пекінське правительство побачило, що не переливки та вже само хотїло би позбутися закладників: само правительство вїзвало чужих послів в Пекіні до опущеня міста та ще обіцяло їм дати на дорогу провіанту і військову асистенцію.

Однак послї в Пекіні не прийняли мнимої галanterії пекінського правительства і відкинули сю пропозицію. По перше — відповіли — без розказу своїх правительств они не чують себе в праві опустити те місце, на яке они призначені; по друге, китайська ескорта не дає достаточної поруки, що переведе безпечно коло 1.200 чужосторонних вояків і підданих з Пекіну до Тієнтіну.

І справді не знати, які наміри має пекінське правительство: чи видаленєм послів гадає лише забезпечити ліпше Пекін перед евентуальною облогою чужих війск, чи може вима-

нити чужинців з їх дотеперішньої крївки в англійськїм посольстві та по дорозі покинути їх на жертву Боксерів?

Та тут перехитрило само себе китайське правительство, бо навіть его забїги через Лігунчанга та через послів при європейських дворах не віднесли жадного успіху. І так Чунгліямен повідомив через свого посла в Парижі французьке правительство, що відсуває від себе всяку відв'їчальність за фатальні наслідки, які можуть наступити наслідком сего, що заграничні послї не хотять уступити ся з Пекіна. Держави повинні безуслівно наказати своїм послам, щоби они приспїшили свій виїзд зі столиці цїсарства. На се відповів міністер Делькас, що виданє такого розказу є неможливим. Китайське правительство відповідає за безпеченство послів, а союзні війска сповнять в кождім разі діло їх визволеня.

Аж тепер став безрадним китайський уряд заграничних справ (Чунгліямен), коли побачив, що загроза смерти послів і чужинців в Пекіні, тих закладників, якими Китайці хотїли здержати енергію воєнної акції союзних війск, не відносить жадного успіху.

Союзні війска вирушили вже проти Пекіну і здобули місто Янгтеунг. Там задержать ся три днї і опісля рушать дальше на Пекін. Сила союзних війск є вже тепер досить значна, щоби довершити намірене діло. Після зіставленя органу «Militär-Wochenblatt» стан збройних сил під Тієнтіном виносить тепер 38.000 людей, а з них 30.000 може вирушити на Пекін. За кілька днєв ті сили збільшать ся на 70.500 людей з 162 гарматами, а коли зберуть ся всі підмоги в першій половині вересня, то союзна армія в Китаю досягне числа 78.000 людей і 280 гармат. А додати треба, що ті війска, се вибір жовїтра з усіх країв, по найбільшій часті охотники з чинного війска, які мають і достаточну воєнну вправу та і личну відвагу, щоби дати раду і в десятеро численійшій китайській навалі.

Новинки.

— Календар. Ві второк: гр.-кат. Чесного Хреста, Маковеїв; рим.-кат. Евзебія. — В середу: гр.-кат. Стефана; рим.-кат. Вознесєнє Пр. Дїви.

— Іменованя. Президент міністрів іменував повітового лікаря д-ра Антона Петрицького старшим лікарем повітовим для Галичини. — Міністер торговлі іменував старших контролорів почтових Фр. Гюльського і Любіна Йосифа Венцьковського у Львові старшими завідателями почтовими; почт. контролора Людвика Ключковського у Львові, старшого офіціяла Олександра Шугу в Підволочисках і почт. контр. Гната Юркевича в Самборі почтовими завідателями; першого для Львова 5, другого для Розвадова, а остатного для Снятина.

— Руский народний театр переїздять з Яворова до Городка, де в міських бараках війскових дасть слїдуючих 8 представлень: Ві второк 14-го серпня «Кляте серце», образ з житя народного зі свївами і танцями Тобилевича, в четвер 16-го «Ямарі», комічна опера Целлера, в суботу 18-го «Хата за селом», образ з житя народного зі свївами і танцями Крашевського-Галасевича, в неділю 19-го «Чорноморці», народна оперета Лисенка, ві второк 21-го «Cavalleria rusticana», опера Mascagni-ого, в четвер 23-го «Запорожець за Дунаєм», опера Артимовського, в суботу 25-го «Малка Шварценкофф», образ з житя Запольської, в неділю 26-го «Власть тьми», народна драма Льва гр. Толетого.

— Друга прогулька до Тухлі на дохід ювілейної кольонї вакаційної в Тухлі з нагоди 70-літних цїсарських родин відбуде ся сеї неділі т. є. 19. серпня. Учасники поїдуть осїбним поїздом на Стрий, Сколе, Гребенів до Тухлі. Цїна їзди там і з поворотом виносить 2 корони від особи.

— Обида релігії. Жид Ісак Мойше Ротенберг з Кракова допустив ся в Креховичах злочину обида релігії через згїрдний висказ про Сина Божого. Винувника сейчас увязнено і відставлено до Кракова.

— Модерний рабунок. Професор В. і св'ященик К. оба зі Львова, вийшли оводї вечером на прохід і серед бесїди зайшли до ліса на Погулянці. Коли увійшли кількасот кроків лісною стежкою, нараз побачили образ, на якого вид кров стинала ся в жилах. Перед ними висів на галузи мушина літ около 30 та перекидав ногами і лупав очима. Свїдки сеї страшної сцени не надумуючи ся довго, перетяли стричок і висїльник станув перед ними на рівні ноги. По довшїм напїмненю, якого св'ященик не щадив висїльникови, витягнули оба прибувші по 2 ко-

роні і жертвували нещасному на перші потреби, бо жалували перед ними на свою нужду. В хвили, коли сьвященик ховав до кишені калитку з грішми, уратований від смерті прискочив до него і вирвавши гроші, почав утікати. Професор кинув ся за ним на здогін. Злодій на щастє перервалив ся на якімсь пни і професор зміг его схопити. Калитку відобрано і при сій нагоді сконстатовано, що він висів на шельках та жито его нічо небезпечно не грозило. Коли сьвященик напояв его, що крадіж і обманство се смертельні гріхи, мнимий висільник сказав: «То отець добродій хотіли, щоби я за 4 короні на правду повісив ся?»

— **Убийник** Магдаліни Ілеківної, Корнило Чайковський, званий Бекерским, утік оноді зі слідчої в'язниці і до сегодня не повело ся его віднайти. Чайковський прохаджав ся в приписаній порі спокійно по в'язничім подвір'ю і коли замітив, що на него ніхто не дивить ся, скочив на приставлену до муру драбину та зі звинністю kota видрапав ся на дах, звідтам по дереві зліз на подвір'я реальної школи і пропав без сліду. Дирекція львівської поліції розвинула всю енергію, щоби прихопити пропавшого пташка. Бекерского мали на другий день перевезти до Кульпаркова на лікарські дослідни, чи у него «всі дома». Его шалену утечу виставляють лікарі як новий доказ, що він є пострілений.

— **Проба пересилана депеш** при помочи циклістів випала несподівано добре. Депешу передано в Кракові першову циклістови «куриєрови» о 2. годині рано, а вже о 5. год. по пол. доручено єї в будинку львівського «Сокола». Так отже депеша прибула о 2 год. 15 мінут на місце призначеня скорше, як надіяно ся. Ціла їзда тривала 15 годин, а пересічно на годину припадає 23 км. дороги. З подробиць їзди можна замітити, що на просторони з Кракова до Бохні страчено 27 мінут з призначеного часу; в Тарнові виносила ріжниця вже лише 9 мінут, в Пільзні 5 мін., а в Перемишлі була депеша скорше о цілу годину. В Мостисках одержали львівські циклісти депешу о 2. год. 37 мін і зі скоростію 65 км. на годину прибули на львівську рогачку о 4. годині 54 мін. вечером.

— **Золотий ювілей єпископа.** Дня 2. вересня с. р. минає 50 літ, як єпископ Йосиф Стросмаєр, звінний славний хорватський патріот, засів на єпископскім престолі в Дявоварі. Хорвати роблять приготвлення, аби в торжественний спосіб сьвяткувати ювілей великого сьня вітчизни.

— **Вчера в Берліні** відбули ся похорони найвизначнішого діяча соціалістичної партії в Німеччині, Вільгельма Лібкнехта. З сєї нагоди наведемо деякі дати з его житя. Вільгельм Лібкнехт родив ся 1826. р. в місті Гіссен і походив з урядничої родини. Скінчивши з відзначенем гімназію, студіював на ріжних університетах Німеччини. Р. 1847 переніс ся до Цюріху в Швайцарії, 1848 р. брав участь в боротьбі за конституцію, від 1820—1862 р. проживав в Лондоні, де жив у приятни з Карлом Марксом, опісля вернув до Німеччини і там оставав аж до смерті. Лібкнехт був 10 разів послом до німецького парламенту, а від 1879—1891. р. був послом до саского войму. Помер яко посол до парламенту і редактор «Vorgwärts», центрального органу німецької соціальної демократії. — Отсе коротка хроніка житя чоловіка, що до остатнього віддиху з молодечим жаром і посвяченем працював для здійсненя своїх ідеалів.

— **Наука доказує чудеса.** Арон Пальмер в Новім Йорку невдужав тяжко через 12 літ на ревматизм та сухоти. Перед двома роками зачало ціле его тіло костеніти і сего року скостеніли вже его ноги і руки. Здавало ся, що мусить передчасно йти з сєго сьвіта, но на щастє один з лікарів казав хорого завинути в теплий коц і кожного дня через пів години держати его в горячій печі. По двох тижнях почали мякнути его руки і ноги і тепер є надія, що ціле тіло відмякне і недужий прийде до цілковитого здоровля.

— **Американська преса** достигла такої могутности і розиростороненя, що з нею не можуть порівнятись і найбільші європейські газети. «New-York Journal» має 1.300 слугів і випускає щоденно вісім видань, що чинить 200.000 чисел на день. Щоденні его виданя мають не раз до сто сторін. В минулім (1899.) р. мав «New-York Journal» 14.000.000 кор. доходу. Сі часописи мають осібні поїзди, котрі привозять їх в Філядельфію на віддалене 220 км. Поїзди стають кілька раз по дорозі і роздавши всюди газети прибувають рано до Філядельфії.

— **Страшна подія.** Мешканці міста Нового Орлеану в Спол. Даржавах були недавно сьвідками страшної події. Роберт Шарле, мурин злочинець, убив двох людей, а третого зранив смертельно, коли они хотіли его зловити і віддати в руки справедливости. Опісля вооружений в стрільбу укрит ся на другім поверсі одного з домів і звідтам стріляв через вікно до поліціянтів. Коли трех з них убив, а 4 зранив смертельно, та ніхто не міг до мешканя наблизити ся, порішено дім підпалити. Полумінь обхопила хату, дим і горячо ставало чим раз більше незносними. Тоді мурин став опускати свою цита-

делю. Він збіг сходами в долину, але скоро показав голову, сейчас хмара куль посипалась на него. Мурин упав, бо поліція і білі не перестали стріляти так, що по якімсь часі тіло его стало зовсім обезображене і подірване. Та на тім не конець. Білі стали мститись на муринах, що з Шарлсом не мали нічого спільного, спалили школу муринів, що варта була около 25.000 долярів та ще хочуть зруйнувати муринський університет. 250 людей з люїзіянської польової артилерії удержує тепер порядок в місті.

— **Найбільше гігієнічною державою** є Японія. Правительство приказало недавно збурити місто Текган на Формозі тому, що лікарі орекли, що оно в наслідок багнистого окруженя не надає ся до замешканя. Вибрано отже инше здорове місце недалеко першого, начеркнено там розположене місто, подібне до попередного, а японське правительство власним коштом розібрало, перевезло і наново поставило всі дома. Японія також завела у себе обовязок щепленя віспи дітям перед дев'ятим місяцем, в шестім і дванадцятім році житя.

— **Дві китайські телеграми** шифрованим письмом надіслані до заступника Китаю в Берліні для его відомости дословно і в перекладі для ширшої публіки: 1) «Пекін, 16. червня. Вчера окружив принц Туан з 16.000 мужа англійське посольство, де схоронили ся всі чужоземці. «Білим чортам» відтато всякий довіз поживи». В перекладі для Берліна звучала ся телеграма: «Вчера вечером принц Туан устроїв англійському посольству торжественний похід зі смолоскипами. 16.000 обожателів європейської цивілізації взяло участь в поході. Всі чужинці стояли на верандах та балконах посольства, щоби приглянути ся величавим оваціям. По укінченю походу китайські достояники устроїли бенкет в честь Європейців».

— 2) «Пекін, 4. липня. Коли «білим чортам» вийшли всі запаси живности ударив принц Туан з 30 тисячами Боксерів на посольство. Всіх Європейців зметено з лица Китаю, а будинки спалено». В перекладі: «Коли правительство дізнало ся, що багато членів посольств в наслідок бенкету, урядженого в їх честь, занедужало, вислало оно принца Туана з трема високими мандаринами, щоби поспитали недужих про здоровля. Принц Туан доісє, що всі подужали, в наслідок чого устроєно вечером ілюмінацію».

— **Дрібні вісти.** О. Д. Поливка, Василянн, обняв парохію в Northampton Pa, в Сполучених Державах. — Часопись «Свѣтъ» видавана для американських кацапів почала знова виходити. — Буря з градом перетягнула оноді над Стржем і околицею та занесла величезні шкоди.

Подяка. Підчас нашого перебуваня в Щавниці помер дня 15. н. ст. липня с. р. наш отець бл. п. Григорій Кузик, властитель реальности в Соколові. — За трогательні богослуженя ВПр. ОО. Мдеканови І. Гіссовскому, сов. Евг. Горницькому, Ю. Жукови, Б. Н. Ломницькому і В. Гойдишеви, а всім П. Т. Знакомим і Парохіянам за участь в тім сумнім обряді, як і за зложеної вискази сочувства складаємо прилюдну подяку. Махнів 12. н. ст. серпня 1900.

Олена і Корнило Кузикові.

Телеграми.

Ішль, 13. серпня. Цісар прийняв гр. Голуховського на авдизнції і опісля на двірскім обіді. Предметом конференції були події в Китаю.

Відень, 13. серпня. Міністер просьвіти іменував старшого учителя в учительській семінарії мужескій в Самборі, Кароля Кротохвилю, директором сєї семінарії.

Берлін, 13. серпня. Вчера перед полуднем відбув ся похорон б. провідника німецьких соціалістів, Вільгельма Лібкнехта, при участі коло 100.000 осіб.

Чикаго, 13. серпня. Панують такі спеки, що в посліднім тижни на улицах міста згинуло звиш 2000 коний.

Лондон, 13. серпня. «Daily Telegraph» доносить з Лявренцо Марк неімовірну вість, що президент Оранії, Штайн, сповнив самоубійство.

Берлін, 13. серпня. Від німецького заступника в Пекіні надійшла до уряду заграничних справ шифрована депеша такого самого змісту, як Пішона і других послів.

Берлін, 13. серпня. В Генуї прилучать ся до штабу польного маршалка, гр. Вальдерзе, два російські офіцери генерального штабу.

Відень, 13. серпня. До штабу гр. Вальдерзе приділений з австрійської сторони капітан австро-угорського генерального штабу, Кароль Вуйцїк. Між иньшими кваліфікаціями він має і сю, що говорить поправно язиками російським, французским і англійським.

Рим, 13. серпня. Міністер заграничних діл одержав депешу від італійського посла в Пекіні Раджі-ого з датою 5. с. м., в якім висказаний глибокий жаль з причини кінчини короля Гумберта. Далі доносить депеша, що в ночи з 4. на 5. с. м. Китайці сильно заатакували посольства карабіновим огнем. Від союзних війск обяжені не мають жадної вістки від дня 30. липня, однак завжди живуть в надії, що відсїч наспіє небавом.

Париж, 13. серпня. Міністер Делькас одержав телеграму з Пекіну з дня 7. серпня, яка повідомляє, що доми 4 посольств спалено і від 20. червня до 17. липня бомбардовано безнастанно. Відтак напади зменьшили ся, але не устали цілковито. Китайське правительство пересправляє що-до виїзду чужинців з міста, але они не можуть на се згодити ся без асистенції європейських війск.

ВІСТИ ЕКОНОМІЧНІ І СТАТИСТИЧНІ.

Рахунок Товариства взаїмного кредиту «Дністер» у Львові, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою, за місяць липень 1900.

І. Стан довжний:

1. Удїли членів	72.843 кор. 48 сот.
2. Фонд резервовий	6.687 " 92 "
3. Спеціальна резерва втрат	758 " 83 "
4. Вкладки щадничі:	
а) стан на початку липня 1900	712.215 к. 81 с.
б) вложено в липни	21.379 к. 11 с.
разом	733.594 к. 92 с.
в) винято в липни	19.692 к. 40 с.
Стан з кінцем липня	713.902 к. 52 с. 713.902 кор. 52 сот.
5. Сальдо побраних процентів з днем 31. липня 1900	23.381 " 58 "
6. Непіднята дивіденда за рік 1897, 1898 і 1899	2.922 " 92 "
7. Кошти спору	185 " 46 "
8. Рахунок ріжних сторін	544 " 50 "
9. Кредит банковий (в Банку кравім)	17.037 " — "
10. Рахунок біжучий з Тов. обезп. «Дністер»	
Сума	838.264 кор. 21 сот.

ІІ. Стан чинний:

1. Позички уділені на скрипти і векслі:	
а) стан на початку липня	737.707 к. 18 с.
б) уділено в липни	20.340 к. — с.
разом	758.047 к. 18 с.
в) сплачено в липни	5.941 к. 60 с.
Стан з кінцем	752.105 к. 58 с. 752.105 кор. 58 сот.
2. Готівка в касі з 30. липня 1900	618 " 49 "
3. Цінні папери фонду резервового і иньші	62.067 " — "
4. В щадничі почтовій (оборот чековий)	36 " 48 "
5. В иньших товариствах і банках	13.556 " 74 "
6. Рахунок біжучий з Товар. обезп. «Дністер»	3.500 " — "
7. Сальдо коштів адміністрації	6.379 " 92 "
Сума	838.264 кор. 21 сот.

Членів прибуло 26, убуло 5, остає з кінцем липня 1900 всіх членів 1869 з 1940 декларованими удїлами в сумі 97.000 корон.

Стопа процентова від вкладок 4%, від позичок уділованих з провізією на кошта адміністрації 6½%.

Львів, дня 31. липня 1900.

До милосерних сердець відзиваємо ся в справі убогої жінки, жени зложеного слабостию б учителя народного Людвика Снешка, яка не має ані достаточних средств, ані спромози заробокваня, щоби удержати себе і хорого мужа, якого опікою она обтяжена. Ласкаві жертви наша редакція передасть тижнево просячий.

XXX. ЗАМІНЕННЄ РАХУНКІВ Товариства Взаїмних Убезпечень в Кракові

за час від 1. січня до дня 31. грудня 1899. (Діл житєвий).

РАХУНОК ДОХОДІВ І СТРАТ ДІЛУ УБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТЄ.

	Р О З Х І Д		П Р И Х І Д		
	Кор.	сот.	Кор.	сот.	
1. Виплати платних убезпечень і рент	1,871,950	88	1. Перенесене фондів з минулого року	19,070,665	60
2. Виплати за закуплені поліси	291,521	91	2. Резерва на виплату неусталених шкід з минулого року	184,628	12
3. Дивіденда виплачена убезпеченим	42,774	54	3. Зібрані премії	2,510,531	74
4. Виплати заряду	589,869	98	4. Прихід з ліквідації капіталів	945,236	35
5. Відписи і інші виплатки	182,408	98	5. Інші приходи	59,473	47
6. Резерва на біжучі виплати шкід	138,044	85	П О Д І Л Д О Х О Д У :		
7. Стан фондів з кінцем рахункового року	19,528,214	56	1. До фонду резервового	25,180,95	85
8. Дохід	125,654	78	2. " резерви доходів	35,840,25	125
			3. " фонду на амортизацію недвижкості	656,87	2
			4. " дивіденди "А"	38,540,59	138
			5. " "В"	9,579,42	39
			6. " "В"	12,405,40	47
			7. " фонду спеціального	3,501,30	13
	22,770,435	28		Кор. 125,654,78	28
				22,770,435	28

РАХУНОК БІЛІНГУ ДІЛУ УБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТЄ.

	А Н Т И В А		П А С И В А		
	Кор.	сот.	Кор.	сот.	
1. Запас касовий	8,963	54	1. Резерва акцій і капіталів	1,205,053	62
2. Розпоряджальні належності в інституційних кредитах і шадничих касах	186,685	86	2. Фонд на ріжничю курсу	57,691	21
3. Реальности і добра земські	1,369,042	40	3. Резерва і перенесене премії	18,218,612	11
4. Папери вартісні після курсу з дня 31/12 1899	5,593,437	66	4. Резерва на неусталені шкоди	138,044	85
5. Векселі в портфелю	216,136	36	5. Фонд на дивіденду для убезпечених	46,857	62
6. Позички піротечні на поїси поз. Стіваришеним і на застав пенсї	12,546,744	12	6. Саліда пасивні Товариства контр-асекур, ріжні кредитори і ріжні кавції	764,472	39
7. Залежності в філіях, агентах і Товариствах контр-асекураційних	359,096	33	7. Фонд емеритальний еквілиторів	4,080	17
8. Ріжні довжники	254,755	11	8. Дохід	125,654	78
9. Агенційні ефекти	25,605	20			
	20,560,466	58		Кор. 20,560,466	58
				20,560,466	58

Краків, дня 1. січня 1900.

Дирекция Товариства взаїмних убезпечень в Кракові:

Ігнатий Глажевський.

Начальник ділу убезпечень на житє.

Зенон Слонецкий.

Др. Густав Ромер,
Шеф бюро рахункового:

Е. Шанцер,

привит. автор. асекураційний технік.

А. Шилкевич,

В доказ відності з книгами:

ЧЛЕНИ НАДІРЯНОЧОЇ РАДИ:

А. Гр. Водзіцкий.

К. Др. Ліповський.

І. Бєлянський.

Т. Цєньський.